

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7228 2400
F +45 7228 2401
M im@im.dk
W oim.dk

Dato: 6. februar 2012
Enhed: KOMOK
Sagsbeh.: DEPCBC
Sags nr.: 1201432
Dok nr.: 804452

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og øer har den 27. januar 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 70 (Alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet på udvalgets vegne af Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 70:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18/1-12 fra Odder Kommune, vedr. tilskud til kommuner med småøer m.v., jf. ULØ alm. del - bilag 85."

Svar:

Jeg vil indledningsvist henvise til besvarelsene af ULØ (alm. del) spørgsmål 53, 60, 61 og 64, hvor sammensætningen af § 20 tilskuddet og baggrunden herfor er beskrevet.

Jeg skal endvidere henlede opmærksomheden på, at ansvaret for færgeforbindelserne til småøerne ligger hos de kommuner, som øerne er en del af. Fastsættelsen af afgange, takster og takststruktur for færgeruterne er dermed alene en lokal kommunal opgave.

Det tidligere Indenrigs- og Sundhedsministerium udarbejdede i 2010 en undersøgelse af organiseringen af færgedriften i samarbejde med KL, Sammenlutningen af Danske Småøer, Småøernes Færgeselskaber, Transportministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Finansministeriet.

Udvalget anbefalede, at der oprettes et fælles sekretariat for færgedriften til de danske småøer med henblik på vidensdeling, stordrift og effektivisering. Undersøgelsen tydede på et klart potentiale for at opnå besparelser, der ville kunne anvendes til f.eks. takstnedsættelser på ruterne. Jeg støtter udvalgets anbefalinger om nedsættelse af et fælles sekretariat.

Odder Kommune anfører bl.a., at færgeruten til Tunø i perioden 2007 til 2010 har givet underskud. Færgedriften til Tunø har ifølge kommunen i 2010 kostet 2,6 mio. kr., mens Odder Kommune i 2012 har modtaget 2,1 mio. kr. i § 20 tilskud fra staten.

Det skal her bemærkes, at det aldrig har været forudsat, at staten skal afholde den fulde udgift for færgedriften til de små øer. Inden omlægningen af § 21 – tilskuddet i 2007 bestod ordningen af en refusionsordning, hvor staten ydede tilskud efter den såkaldte tredjedelsregel. Statens støtte var således betinget

af, at en kommune eller en amtskommune hver for sig ydede støtte, der mindst svarede til statens støtte.

Ved omlægningen i 2007 til et generelt tilskud, blev de tidligere amters andel lagt sammen med den statslige andel. Det er således fortsat en forudsætning, at kommunerne selv betaler en del af de omkostninger, der er forbundet ved, at der ligger en ø i kommunen.

Den enkelte kommunes andel af tilskuddet, som vedrører den tidligere driftsstøtte, er fastlagt på baggrund af, hvor stor en andel den pågældende kommunes rute(r) udgjorde af den samlede driftsstøtte til færger fra stat og amter i årene 1998-2002 samt omfanget af statens uddannelsesstøtte for unge på de mindre øer. Disse beløb er anvendt som udtryk for færgeruternes tilskudsbehov. Beløbene i den femårige periode var stabile.

Jeg finder, at det var et velbegrundet hensyn ved tilskudsomlægningen i 2007, at ingen kommuner skulle stilles ringere som følge af omlægningen til et generelt tilskud. På den anden side kan der naturligvis være behov for med mellemrum at overveje, om der er sket ændringer i behovene, som kan begrunde en justering af tilskuddets fordeling.

Jeg har tidligere i svar til Odder Kommune og i besvarelse af ULØ spørgsmål 53 (alm. del) opfordret til, at de berørte kommuner tager en drøftelse af tilskuddet, idet det vil være vigtigt for sagen, om der er en bredere opbakning bag ønsket om en revision af fordelingsnøglen for det pågældende ø-tilskud.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager